

РЕШЕНИЕ

№ 14891

гр. София, 16.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11679** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.424, ал.4 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022г. (Н. за МД 2020-2022г.).

Образувано е по жалба на УМБАЛ „Софиямед“ ООД, подадена от управителя на дружеството Й. Л. П., срещу Заповед за налагане на санкция № РД-25/ЗС-483/31.10.2023г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

С оспорения акт на лечебното заведение са наложени 8 санкции на основание чл. 414, ал.3 от Националния рамков договор за медицински дейности (НРДМД) за 2020-2022г. за нарушения при водене на медицинската документация на едно здравноосигурено лице (ЗОЛ).

Жалбоподателят УМБАЛ „Софиямед“ ООД обжалва административния акт като незаконосъобразен. Не оспорва установените нарушения, но счита, че те се отнасят до технически пропуски и излага доводи за тяхната маловажност. Твърди, че по отношение на пациента са изпълнени всички необходими диагностични и терапевтични процедури и той е получил дължимите медицински грижи в пълен обем, поради което и клиничните пътеки за хоспитализацията му се считат за завършени. Оспорва квалификацията на нарушенията, като счита, че те неправилно са отнесени към нарушенията по чл.55, ал.2, т.3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) относно условията и реда за оказване на медицинска помощ, като не се отчита

обстоятелството, че те се отнасят само до документооборота и не засягат предоставената медицинска помощ. Претендира разноски.

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител юристконсулт К. И., оспорва жалбата. Счита, че нарушенията са правилно квалифицирани, тъй като систематично те са отнесени към раздел „Условия и ред за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки“. Оспорва доводите за маловажност, като излага аргументи, че по ЗЗО не се предвижда маловажност на нарушенията.

Съдът приема за установено:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят е лечебно заведение за болнична помощ и в това си качество последният е сключил с НЗОК Договор №22-3981/27.02.2020г. за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с НРДМД 2020-2022г. Това обстоятелство не е спорно между страните и се приема от страна за установено.

Със Заповед №РД-25-578 от 17.08.2023г. на управителя на НЗОК е наредено да бъде извършена тематична извънпланова проверка на дейността на лечебното заведение и е определен екипът от проверяващи длъжностни лица.

При извършена проверка е проверена медицинската и финансовата документация на ЗОЛ Г. Я. С., хоспитализиран многократно в лечебното заведение. Констатациите от проверката са отразени в Съвместни протоколи за установяване на липси №№РД-25-578-1 от 25.08.2023г. и РД-25-578-2 от 01.09.2023г., въз основа на които е издадена оспорената заповед за налагане на санкции за извършените нарушения. В три документи История на заболяването (ИЗ) на ЗОЛ са констатирани нарушения, за които са наложени санкции, както следва:

По ИЗ №20814/2023

1) Липса на Декларация за информирано съгласие е за преливане на кръв и кръвни продукти – нарушение на чл.294, ал.2,т.3, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена санкция от 350 лв;

2) На протокола за извършена абдоминална ехография липсват дата и час на извършване на изследването - нарушение на чл.295,т.8, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена санкция от 350 лв;

3) На протокола за извършена електрокардиограма липсва подпис на лицето, което е извършило изследването - нарушение на чл.295,т.8, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена санкция от 350 лв;

4) В деня на дехоспитализацията е издадена епикриза, в която не е отразена извършената абдоминална ехография - нарушение на чл.293, ал.3,т.6, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена санкция от 350 лв;

5) В деня на дехоспитализацията е издадена епикриза, в която не са отразени придружаващи заболявания - нарушение на чл.293, ал.3, т.3, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена санкция от 350 лв;

6) В деня на дехоспитализацията е издадена епикриза, в частта „Терапевтична схема“ на която не е отразена назначената терапия с MEDAXON - нарушение на чл.293, ал.3, т.8, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена

максималната санкция от 500 лв;

По ИЗ №21044/2023

7) В деня на дехоспитализацията е издадена епикриза, в частта „Терапевтична схема“ на която не е отразена назначената терапия с MEDAXON - нарушение на чл.293, ал.3, т.8, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена максималната санкция от 500 лв;

По ИЗ №22420/2023

8) На протокола за извършена абдоминална ехография липсват дата и час на извършване на изследването - нарушение на чл.295,т.8, на основание чл. 414, ал. 3 от Н. МД 2020-2022г. е наложена санкция от 350 лв.

Правни изводи:

В изпълнение на правомощията си по чл.168 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на административния акт, като не е ограничен от изложените основания от страните.

Административният акт е издаден от компетентния орган по чл.74, ал. 5 от Закона за здравето осигуряване (ЗЗО) и чл.422, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022г., в изискуемата от закона писмена форма.

Възражението на жалбоподателя за неправилна квалификация на нарушенията е неоснователно. Точното документално отразяване в ИЗ на извършените диагностични и терапевтични процедури е част от реда за оказване на медицинската помощ, тъй като е свързано с правата на ЗОЛ, от значение е за здравния статус на ЗОЛ и за по-нататъшното им състояние и лечение и дава възможност за последващ контрол върху дейността на лечебното заведение. Затова и изискванията относно документирането на клиничното проследяване на хоспитализираните пациенти и документацията при дехоспитализацията им са уредени в раздела „Условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки“ на НРДМД 2020-2022.

ЗЗО и НРДМД 2020-2022 не съдържат специална разпоредба относно маловажността на нарушенията. Следователно преценката за маловажност трябва да се направи по общия ред според степента на засегнатите обществени отношения и обществената опасност на нарушението. Със ЗЗО и НРДМД 2020-2022 се уреждат обществени отношения от най-висш порядък, свързани с опазването на здравето и живота на гражданите, както и с гарантиране на законосъобразното предоставяне на медицинска помощ, което изключва маловажността на нарушенията на установения законов ред. С въздигането на определено деяние в състав на нарушение по ЗЗО и НРДМД, законодателят е направил вече преценка за обществената опасност на деянието.

Съгласно чл.412, ал.2 от Н. за всяко констатирано нарушение се прилага съответна по вид и размер санкция. Разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от НРДМД 2020-2022г, приложима по отношение на лечебните заведения за болнична помощ, предвижда санкции в размер от 200 до 500 лева. Когато налага санкция в размер над минималния, административният орган е длъжен да мотивира решението си с оглед на тежестта на нарушението и ефективността на санкцията, съгласно изискването на чл.413 от Н.: видът и размерът на санкцията се определят от управителя на НЗОК, съответно директора на РЗОК, в зависимост от: вида и тежестта на констатираното нарушение,

както и броя на случаите по това нарушение, поредността на извършването му и от решението на арбитражната комисия в случаите, когато същата се е произнесла с решение.

Единствено за нарушенията по т.6 и т.7 е наложена максималната санкция от 500 лева. Мотивите за налагане на тази санкция обаче не кореспондират с тези нарушения, а са свързани с нарушението по т.1 – липса на информирано съгласие на пациента за преливане на кръв и кръвни продукти. По отношение на нарушенията по т.6 и т.7 наложената максимална санкция е немотивирана и следва да се измени до средния размер от 350 лева, определен за останалите нарушения.

Нарушението по т.1 е тежко, тъй като е пряко свързано с висок риск за здравето на пациента и той следва да бъде информиран. По отношение на това нарушение административният орган е изложил мотиви за налагане на максималната санкция от 500 лв, но е наложил санкция 350 лева. Поради забраната да се влошава положението на жалбоподателя в съдебното производство, тази грешка на ответника не може да бъде поправена и санкцията не може завишена.

В изпълнение на правомощията си по чл.172, ал.2 от АПК съдът изменя административния акт в частта му относно нарушенията по т.6 и т.7, като определя санкция от 350 лева за всяко от установените нарушения. Жалбата срещу административния акт в останалата му част се отхвърля. С намаляването на санкцията по т.6 и т.7 се намалява и определеният общ размер на неустойката от 3 100 лева на 2 800 лева.

Разноски:

При този изход на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК. Жалбоподателят не представя доказателства за извършени разноски освен платената държавна такса от 50 ева, която следва да му бъде възстановена от ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Заповед за налагане на санкция № РД-25/3С-483/31.10.2023г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса в частта на наложената санкция по т.6 и т.7, като определя санкция от 350 лв за всяко нарушение и ОПРЕДЕЛЯ общ размер на санкцията от 2 800 (две хиляди и осемстотин) лева.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на УМБАЛ „Софиямед“ ООД разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

